

[Svend Åge Petersen]

videre til skatte- og afgiftsministeren, må det have større underholdningsværdi end egentlig saglig værdi.

Tinning (VS):

Jeg tror, vi har nået den grad af forståelse i denne her sag, der kan nås. Den er ikke fuldstændig, men den er altså kommet så langt, som det efter min bedste vurdering er muligt. Hr. Svend Åge Petersen er nået til hr. Svend Åge Petersens grænser, og det må vi jo så tage med.

Vores holdning til ændringsforslagene er klar nok. Vi stemmer for det af SF principalt stillede og, hvis det ikke bliver vedtaget, for det subsidiære og, hvis det heller ikke bliver vedtaget, for det tredje ændringsforslag.

Forskellen på den holdning, hr. Svend Åge Petersen har lagt frem, og vores er jo velkendt og indlysende. Hr. Svend Åge Petersen siger, at det koster noget at være miljøbevidst, og at det skal koste noget at være miljøbevidst. Det er selvfølgelig rigtigt for en lang række sager, at det vil være sådan i første omgang. Det, vi så diskuterer, er, hvem der skal afholde det, der i første omgang er udgifter, men som i øvrigt på lidt længere sigt viser sig som gevinster rundt omkring i samfundet, og hr. Svend Åge Petersen foretrækker det på den måde, at det skal den enkelte forbruger, hvor vi har det på den måde, at det må være en fælles opgave, en fælles forpligtelse, at sørge for, at de motorkøretøjer, der futter rundt i landet, sviner så lidt som overhovedet muligt, og derfor interesserer vi os selvfølgelig for enhver model, som kan sikre, at miljøvenlige køretøjer bliver i det mindste så billige som de andre og for vores skyld meget gerne også billigere, for vi har ikke det fjerneste imod at opbygge et system, hvor vi direkte fremmer udbredelsen af miljøvenlige biler ud fra temmelig indlysende synspunkter. Når hr. Svend Åge Petersen insisterer på, at det er den enkelte forbruger, som selv skal betale de dér ekstra tusinde kroner, hænger det sammen med en eller anden ideologisk blokering hos hr. Svend Åge Petersen, som vi heller ikke i dag kan få fjernet.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jeg sad og undrede mig over, hvorfor jeg syntes, der manglede noget, og så gik det pludselig op for mig, at vi overhovedet ikke har hørt, hvad Det Radikale Venstre mener, og det kan jeg ikke forstå, for nu har vi egentlig i denne sag helt tilbage fra 1984 kørt et meget godt parløb med Det Radikale Venstre, og så står vi her og taler, Socialdemokrater, SFere, VSere og Konservative, medens den vigtigste brik i hele spillet ikke er tilstedeværende – jo, tilstedeværende i salen, men ikke på talerstolen. Derfor vil jeg såmænd bare anmode Det Radikale Venstre om at komme op og forklare, hvorfor de ikke kan acceptere i hvert tilfælde det ene af de af SF stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 53 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 55 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 102 stemmer mod 18.

Forslaget til folketingsbeslutning som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 117 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 3 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for skatter og afgifter.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Økonomisk kriminalitet).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 8/10 86. Første behandling 14/10 86. Betænkning 19/5 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Torben Lund (S):

Det er jo to meget væsentlige forbedringer, vi nu skal behandle i forhold til justitsministerens oprindelige forslag om udvidelse af retshåndhævelsesarresten i de grove voldssager, og jeg skal ganske kort begrunde de to ændringsforslag, vi har stillet. Det ene går jo ud på . . . (*Hagen Hagensen*: Det er en forkert sag!). Undskyld, jeg går ned igen. (*Munterhed*).

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 3, således ændret, og § 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 17/12 86. Første behandling 14/1 87. Betænkning 19/5 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Torben Lund (S):

Jeg syntes blot, jeg lige ville markere før, at jeg er kommet ud af detentionen igen. Og jeg kan se, at hr. Lenger også er her.

Det, jeg ville have sagt før, var, at det er to meget væsentlige forbedringer, vi nu får igennem i forbindelse med udvidelsen af retshåndhævelsesarresten i de grove voldssager. Og jeg skal ganske kort begrunde vores ændringsforslag.

Det første går ud på, at den samme dommer ikke kan fungere både ved grundlovsforhøret og ved den afsluttende domsforhandling i den samme sag. Med den udvidelse af retshåndhævelsesarresten, som vi snart vedtager, er det sådan, at dommeren i forbindelse med grundlovsforhøret ikke alene skal tage stilling til mistankens styrke, men også skal vurdere den forventede forskyldte straf, og flere dommere har udtrykt betænkelighed ved, at den samme dommer skal fungere i begge situationer.

Også jeg finder det vigtigt, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved, om den dommer, der har haft ansvaret for retshåndhævelsesarresten, også bør kunne træffe den endelige afgørelse. Det er vigtigt af hensyn til borgernes tillid til afgørelsernes rigtighed. Derfor har vi stillet forslaget, og jeg vil gerne understrege, at der i dette forslag naturligvis ikke ligger nogen mistillid til vores dommere.

Det andet forslag er udtryk for, at vi ikke ønsker at kunne anvende den udvidede retshåndhævelsesarrest i situationer, hvor den pågældende på grund af grov uagtsomhed